

SATAKUNTA

RESERVILÄISPIIRIEN MAJAT

Lavivian seudun Reserviupseerikerho ry
Merikarvian-Siikaisten Reserviupseerikerho ry
Huittisten Reserviupseerikerho

SATAKUNNAN VETERAANIEEN MAJAT:

Euran Sotaveteraanit
Harjavallan Sotaveteraanit
Kiukaisten Sotaveteraanit
Kokemäen Sotaveteraanit
Köyliön Sotaveteraanit
Lavian Sotaveteraanit
Merikarvian sotaveteraanit
Porin Sotaveteraanit
Ulvilan Sotaveteraanit

Kullaan Silokallion leirikeskus

SOTAINVALIDIEN MAJAT:

Huittisten osaston Ripovuori
Punkalaitumen osaston kesämökki
Säkylän osaston rantasauna

Köyliön sotaveteraanien veljesmajan
vihkiäisjuhlat 26.7.1981

Siivoustalkoot Ulvilan yhdistyksen
kesämajalla 1982

MERIKARVIAN KORSUTUPA

Merikarvian sotaveteraanien korsutupa sijaitsee kirkonkylässä kalaisan Merikarviajoen varrella. Korsutupa on rakennettu vuosina 1994-1998 lähinnä nuoremman sukupolven toimesta metsänhoidonneuvoja Lauri Rintamäen johdolla. Rintämäki on suunnitellut rakennuksen ja ollut sen pääasiallinen rakentaja. Rakennuksen on piirtänyt kunnaninsinööri Heikki Hakosalo.

Korsutupa lahjoitettiin Merikarvian kunnalle vuonna 1999.

Rakennustyö on tehty talkoilla pääasiassa lahjoituksina saaduista rakennustarvikkeista. Rakennustontin tasoittamiseen ajettiin noin 300 autokuormaa täytemaata. Korsutupa on rakennettu n. metrin maan alle.

Maan alla oleva osa on tehty leca- harkoista ja yläosa pyöreistä, massiivisista mäntyhirsistä.

Rakennuksen pinta-alasta korsun osuus on noin ¼ ja varsinainen kokoontumistila suunnilleen ½. Pienoiskeittiön ja eteisen lisäksi korsutuvassa on wc ja kaikkiin tiloihin on esteetön pääsy myös pyörätuolilla. Korsu lämpiää kamiinalla, muissa tiloissa on sähkölämmitys sekä vesi ja viemä-röinti.

Korsutupa on avoinna vain tilauksesta, samoin on turistiryhmille kahvitarjoilu lottakupeista. Pääsymaksu on vapaaehtoinen ja esittely ilmainen. Korsutupaa voi vuokrata eri tilaisuuksiin. Kävijöitä on ollut vuosittain n. 2000, joista koululaisryhmiä 8-10 vuodessa.

Sotainvalideja joulupurolla Korsutuvassa.

Esittelijänä on toiminut sotaveteraani Pentti Riihiaho.

KORSUTUVAN ESINEISTÖ

Sotiimme liittyneitä, pääasiassa lahjoituksina saatuja esineitä on varsinaisessa rakennuksessa ja piha-alueella noin 200.

Esineistä mainittakoon mm:

- 1939-1945 sodissa kaatuneiden merikarvia-laisten sankarivainajien muistotaulu.

1. Näköiskappale vapaussoturien Merikarvian osaston kantolipusta.
2. Suojeluskuntapäällikön asepuke ja suojeluskunnan valakirja. Lottapuku ja SS-vänrikin asepuke.
3. Runsaasti muita asepukuja.
4. Pst-tykki kaliiperi 75 mm ja siihen kuuluva ammus. Tykki on ollut sotamarsalkka

Rommelin joukkojen käytössä Pohjois-Afrikassa. Sillä on jatkosodassa tuhottu 12 panssaria.

5. Venäläinen konepistooli, kaksi tankolipasta ja harvinainen säilytyspussi. Ase on ollut virolaispakolaisten jäljiltä kätkeytyneenä Ouran saarella ryssänkasarmien väliseinässä 57 vuotta.
6. Venäläinen kolmen linja kivääri rotanhäntäpistimineen ja muita kiväärejä, mm. Ukko Pekka.
7. Karttoja, valokuvia ja sotaan liittyvää kirjallisuutta.

Korsutuvan hoitovastuu siirtyi 1.tammikuuta 2009 sotaveteraaniyhdistykseltä Merikarvian – Siikaisten Reserviupseerikerho ry:lle kirjallisella sopimuksella toistaiseksi.

LAVIAN AMPUMARATAPAVILJONGI

Lavian Ampumarataviljongin omistavat yhdessä Lavianseudun Reserviupseerikerho ja Lavian Seudun Reserviläiset.

Lavian suojeluskunta alkoi rakentamaan ampumarataa Laviaan Riihon kylään 12.10.1931. Ampumarata saatiin kuntoon kevääksi 1933 ja seuraavana keväänä aloitettiin ampumarataviljongin rakentaminen. Piirustukset majalle laati suojeluskunnan paikallispäällikkö Eero Holma ja rakennuksen urakoi Alekski Pohjola. Lavian kunta lahjoitti rakennusaineiksi vanhan riien omistamaltaan Lehmijoen tilalta.

Ampumaradan vihkiäiset pidettiin 15.7.1934,

jolloin myös pidettiin tanssiaiset uudella paviljongilla. Vuosien 1933-1939 välisenä aikana radalla ja majalla pidettiin 7-10 kilpailua vuodessa ja osallistujia oli 50-70 kilpailua kohti. Vuonna 1932 perustetun Lavian Metsästysseuran miehet, jotka olivat pääosin samoja suojeluskuntalaisia harjoittelivat myös radalla. Vuonna 1944 solmitun välirauhan ehtojen mukaan suojeluskuntajärjestö piti lopettaa. Erinäisten vaiheiden jälkeen ampumarata-alue ja paviljongi lahjoitettiin asutuslautakunnan kautta Ilmari Jonkalle ja hänen vaimolleen maanviljelyskäyttöön. He viljelivätkin pienviljelytilaksi muutettua ampumarataa 10 vuotta, jolloin he myivät tilansa Lavian Metsästysseura ry:lle ja Lavian seudun Reserviupseerikerho ry:lle, puoliksi kummallekin.

19.09.2001 päivätyllä jakokirjalla yhteisomistuksessa ollut ampumarata-alue jaettiin reserviupseerikerhon ja metsästysseuran kanssa siten, että pistooli- ja pienoiskivääriradat sekä paviljongi jäivät reserviläisille. Tämän jaon jälkeen toimintaan saatiin puhtia. Jo melko kookkaaksi kasvanut puusto raivattiin majan ympäriltä sekä rata-alueilta. Leader rahoitusanomus pantiin liikkeelle ja rahaa saatiinkin radan ja ensisijaisesti paviljongin kunnostukseen 50% kustannuksista.

Vuosina 2002-2003 aikana tehtiinkin tiiviisti talkootöitä: muutama lahonnut seinähirsi uusittiin, maja maalattiin, sisällä muutettiin järjestely-

jä, seinät ja katot paneloitiin, lattiaan laitettiin laminaatti, yläkerta kunnostettiin majoitustilaksi.

15.7.2004 pidettiin taas radalla ja paviljongilla avajaiset, joissa mm. TV 2 oli mukana. Sen jälkeen on vielä tehty kunnostustöitä rata-alueella mm. ampumakatoksia rakentamalla ja pistoolipenkkaa korottamalla.

Vuoden 2001 jaon yhteydessä otettiin Lavian Seudun Reserviläiset mukaan paviljongin ja radan tasavertaisiksi omistajiksi ja heidän

kanssaan yhteistyö onkin siitä asti sujunut mallikkaasti. Majan ja radan käyttöä on johtanut kummastakin reserviläisyhdistyksestä valittu ampumaratatoimikunta. Tämä toimikunta on suunnitellut ja hoitanut toiminnot radalla ja yhdistykset ovat antaneet siihen rahoituksen. Ampumarata-alueella on viime vuosina käytetty myös MPK:n koulutustilaisuuksissa ja suosion saavuttaneen reserviläispäivän pitopaikkana.

Tiedot tallensi Hannu Lindstedt

Aktiivijäseniä Paviljongin sisätiloissa.

SATAKUNNAN SOTAVETERAANIPIIRI

PIIRIN KUNTOUTUS- JA VIRKISTYSTOIMINTA

Silokallion leirikeskuksessa Kullaalla aloitettiin v. 1984 piirin oma kuntokurssien sarja. Kursseilla on käsitelty puolustusvoimien ajankohtaisia asioita, terveydenhuollon palvelujen käyttöä ja selvitetty ihmissuhdeongelmia. Heikki Salmen asiantuntevalla johdolla Silokalliolle rakennettiin "Veteraanipolku" päärakennuksesta ranta-saunalle. Kurssitoimintaa ovat vetäneet erityisesti Markus Aaltonen ja Erkki Vanhala lukuisien avustajien ohella.

Piirin vakinaiseen virkistystoimintaan on jo 1970-luvulla kuulunut pilkkimestaruuskilpailujen järjestäminen mm. Pyhäjärven, Köyliönjärven, Säöksjärven tai Pomarkun Isojärven jäällä. Kilpailua on käyty mies- ja naisjoukkuein kiertopalkinnosta. Osanottajia on ollut 40 - 50 tienoilla ja vuoden 1983 vuosikertomuksessa on merkitty yhteissaaliiksi 39 kiloa. Vuonna 1991 on järjestysvuorossa Pori.

EURAN SOTAVETERAANIT

Talkootoiminta koki vilkkaimman kautensa vuodesta 1984. Sotaveteraanit olivat mukana Euran Pirtin entisöimistöissä tehden yli 5000 talkootuntia. Työmäärä ja mukanaolo merkitsivät varmaa kokous- ym. tilojen saantia yhdistyksen toiminnalle.

HARJAVALLAN SOTAVETERAANIT

Seuran kesäpaikassa Tuulikarissa on vuodesta 1985 vietetty päiviä ohjelmallisina tilaisuuksina. Halkkarissa, joka on "teräsmiesten" omistama kesäpaikka Kuivalahdella, on käyty ainakin kaksi kertaa kesässä.

KOKEMÄEN SOTAVETERAANIT

Yhdistyksellä on Veteraanimaja edesmenneeltä Y. S. Hyytiltä vuokratulla tontilla, josta vuokrasopimus allekirjoitettiin 27.3.80. Vuokra-aika on 25 vuotta. Veteraanimajan vihkiäiset pidettiin 15.8.82. Tämä merkittävä saavutus aikaan saatiin Kokemäen Höylämön (Lauri Mäntylä), tukkipuukeräyksen, yhteisöjen ja yksityisten lahjoitusten, sitkeän perään antamattoman talkoohengen ja aina väsymättömien ja uhrautuviensa naisten ansiosta. Majalla on pidetty kesäkautena keskiviikon saunailtoja, joihin esim. viime vuonna osallistui keskimäärin 40 henkeä.

KÖYLIÖN SOTAVETERAANIT

Köyliön sotaveteraanit innostuivat v. 1978 puuhaamaan omaa kokoontumispaikkaa. Monien neuvottelujen ja tunnustelujen jälkeen päädyttiin Yttilän Ottaan, josta vanhat historian kirjat käyttävät nimeä Hiiden niemi eli "Hiisniemi". Nyt meillä on tällä paikalla oma tilava ja edustava talkoovoimin rakennettu kokoontumispaikka "Veljestupa". Kauniin Köyliönjärven rannalta saatiin

vuokralle n. 2030 m² suuruinen tontti Yttilän jakokunnalta. Veljestuvan rakentamista kehittelevään toimikuntaan kuuluivat Uuno Välimäki, Uuno Vähätalo ja Eino Kantola.

Tarmokkaan ja uhrautuvan työpanoksen Veljestuvan rakentamisessa antoi silloinen puheenjohtajamme Urho Vähätalo. Voidaan sanoa, että ilman hänen innostustaan meillä ei olisi omaa kokoontumispaikkaa. Unohtaa ei myöskään sovi Niilo Sinisaloon monia työpäiviä Veljestuvan rakennustyömaalla. Lisäksi Sinisalo hoiti saunan lämmityksen useiden vuosien ajan. Naisjaostomme on utterasti loihtinut maittavat kahvihetket vaivojaan säästämättä ja talonmiehen tehtäviä ovat hoitaneet Maire ja Toivo Pellonperä.

Urho Vähätalon jälkeen on yhdistyksemme puheenjohtajana toiminut Einari Seppä vuodesta 1983 alkaen ja edelleen. Häneltä on riittänyt aikaa ja tarmoa mittavan työn suorittamiseen sotaveteraanien laajalla harrastuskentällä. Lukemattomat ovat ne kokoukset, juhlatilaisuudet, kirkkotilaisuudet, kunnianosoitukset, sankarihaudalla ja kotimaahan sekä ulkomaille suuntautuneet retket, joiden päävastuu on ollut Einari Sepän kannettavana.

LAVIAN SOTAVETERAANIT

Yhdistyksessä heräsi ajatus kokoontumispaikan saamiseksi ja asia eteni joutuisasti, sillä 3.12.1973 allekirjoitettiin vuokrasopimus Anna ja Heikki Antilan kanssa tontista Susijärven ran-

nalla. Ajatusta oli varmaan perusteellisesti pohdittu myös 11.9.1973 perustetun naisjaoston kanssa.

Vuoden 1974 kevättalvella järjestettiin puunkeräys ajaa varten, joka tuotti runsaasti mm. tukkeja, jotka myytiin Kampin sahalle 8500 markan hinnasta. Maja päätettiin ostaa valmiina ja Antti Kamppi ja Yrjö Jaakkola tutkivat eri vaihtoehtoja. Lopulta toimittajaksi valittiin paikallinen tekijä, Pentti Seppälä. Maja valmistui syyskesällä 1974 ja on ollut ahkerassa käytössä.

Yhdistyksen 10-vuotisjuhla järjestettiin majalla 16.5.1976. Toiminta, niin liiton-, piirin kuin yhdistyksenkin kohdalta on saanut vakiintuneet muodot. Liittokokoukset, piirin kesäjuhlat, retket lähelle ja kauemmaksi ovat leimanneet toimintaa vuodesta toiseen.

PORIN SOTAVETERAANIT

Yhdistys aloitti 1969 Haminaholmassa vuokratiloissa kesänvietto toiminnan, jota jatketaan edelleen omissa tiloissa Ahlaisten veteraanituvalla. Toimintaan on jatkuvasti kuulunut kesäjuhlapahtuma ja pikkujoulun vietto.

ULVILAN SOTAVETERAANIT

Kesäkuun 11. päivänä 1970 vallattiin Kullaan Kourijärven rannalta tukikohta Kleemolan perikunnan kanssa tehdyllä vuokrasopimuksella tavoitteena oma sauna ja kesämaja. Lähinnä talkootyönä kesämaja valmistui vuonna 1971.

Seuraavana vuonna vuosikokous päätti erillisen saunan rakentamisesta. Hanke toteutui jo saman vuoden elokuussa.

SATAKUNNAN SOTAVETERAANIPIIRIN TOIMINTAA 2009

Satakunnassa ovat perinteet kunniassa. Näin voidaan todeta, kun elo – syyskuun vaihteessa vietettiin Satakunnan Sotaveteraanien jo perinteeksi muodostunutta liikunta- ja virkistyskurssia Kullaan Silokalliolla. Mukaan oli tullut runsaat 90 sotaveteraania, joista osa puolisoineen, sekä veteraaninaisia ja lottia. Järjestäjät saivatkin jälleen ilokseen todeta, että vuodesta toisen haetaan virkeyttä yhdessäolon merkeissä Silokalliolta. Mukana oli jo ennen kursseilla olleita, mutta myös aivan uusiakin. Kaikki olivat tervetulleita Kullaalle.

Veteraanien virkistysviikko alkoi elokuun viimeisenä päivänä juhlavasti lipunnostolla ja Satakunnan laululla.

Yrjö Laineen tehtävänä oli jälleen kertoa veteraaneille viikon ohjelmasta ja jakaa nimilaput esitelyn myötä.

Heti liikunta- ja virkistyskurssin alussa voitiin todeta, että päivittäinen ohjelma näytti veteraaneille sopivalta, ei liian tiukalta. Päivittäin oli ohjelmassa kevyempää ja vakavampaa ohjelmaa, josta veteraanit pitivät. Jokainen päivä alkoi aina aamuvoimistelulla Esko Seppälän ohjaamana, ja

päivittäiset hartaushetket rovasti Jussi Pelto-Pirin, kirkkoherra Eero Kavaston, kirkkoherra Heikki Mäkelän ja Yrjö Laineen pitäminä.

Kurssin toinen päivä alkoi Satakunnan Sotaveteraanipiirin puheenjohtajan Väinö Vilponiemen tervehdyksellä kurssilaisille. Tämän jälkeen alkoi paneelikeskustelu, jonka alustajina olivat puheenjohtaja Väinö Vilponiemi, Sosiaalineuvoja Raija Hatanpää, toiminnanjohtaja Arma Lintula ja piirin varapuheenjohtaja Juhani Norri.

Puheenjohtaja Väinö Vilponiemi kertoi veteraanien tämänhetkisestä tilanteesta Satakunnassa. Edelleen hän otti aiheekseen sen, miten veteraanityötä jatketaan. Hän painotti sitä, että tuki- ja perinneyhdistykset tulevat olemaan yhä tärkeämpiä veteraanijärjestön toiminnassa. ”Tärkeää on, että heidän elämänsä on laadullista ja hyvää”, totesi Väinö Vilponiemi päätteeksi.

Sosiaalineuvoja Raija Hatanpää kertoi laajasti kurssilaisille heille tärkeistä kuntoutuksista niin valtiokonttorin kuin yhdistysten kustantamana. Myös keräysvarat tulevat näyttämään merkittävää osaa lähikuntoutuksessa.

Varapuheenjohtaja Juhani Norri kertoi maakunnassa suoritetusta keräyksestä todeten, että tuotto oli nyt suurempi kuin viime vuonna. Mm ”Rauta- ja lentäjien sormus” tuottivat hyvin ja pian oli tulossa myyntiin ”Marskin neula”. Paneelikeskustelun päätteeksi Sotaveteraanien

joululehden päätoimittaja Paavo Punkari kertoi kurssilaisille lehden senhetkisistä vaiheista. ”Ilmoituksia ja kirjoituksia on tullut kiitettävästi ja koko ajan tulee lisää”, kertoi Punkari. Näin lehti saadaan hyvissä ajoin painokuntoon.

Kurssin toisena päivänä kerääntyi myös Silokalliolla veteraanijärjestön piirihallitus kokoukseensa. Neuvontapalveluluennon kurssilaisille piti Helena Isoviita, ja geriatrian erikoislääkäri, lääketieteen tohtori Markus Halminen luennoi omasta erikoisalastaan. Tohtori Halmisen luento oli erittäin mielenkiintoinen.

Kolmantena päivänä sairaanhoitaja Hanna-Riikka Seppälä luennoi kurssilaisille vanhusväestön ravitsemustarpeista. Illalla oli leiriläisten omaa ohjelmaa ja laulua, jota säesti Antti Koskinen. Kurssin toiseksi viimeisenä päivänä pidettiin leiriolympialaiset ja Seitsikko viihdytti kurssilaisia maineikkaasti taidokkailla soitoillaan. Komisario, kansanedustaja Oiva Kaltiokumpu luennoi kurssilaisille liikenteestä kannustaen samalla ikäihmisiä liikkumaan reippaasti, mutta varovaisesti. Esitystään hän kevensi tunnetulla laulu- ja soittotaidollaan ottaen näin yleisönsä.

Merkillepantavaa on myös jokapäiväinen kunto- lenkki, verenpaineen mittaus ja kahden saunan maittavat löylyt.

Viimeisen leiripäivän koittaessa lähtöhartauden piti Yrjö Laine, jonka jälkeen jaettiin mm. Olympialaisten palkinnot. Päivä ja koko liikunta- ja virkistyskurssi päättyi lähtökahveihin ja veteraaniviirin laskuun.

Veteraanit muistivat vielä Silokallion ystävällistä ja taitavaa henkilökuntaa, heidän valmistamaansa ja tarjoamaansa hyvää ruokaa ja palvelua. Myös fysioterapeutti Maija Vuorio sai ansaitsemansa kiitoksen leirin aikana suorittamistaan hierontapalveluista. Itseään saivat ne leiriläiset, jotka keräsivät Silokallion metsistä mustikoita ja puolukoita, niitä kun lähimetsissä oli!

Leiriviikon isäntinä toimivat Altti Kuusisto, Matti Toivola sekä Esko Seppälä ja leirin emäntänä Raili Suomi. Heille kaikille veteraanien sydämeliset kiitokset.

Ensi vuonna taas tavataan!

Paavo Punkari

KIUKAISTEN SOTAVETERAANIT RY 30 VUOTTA

VEIKKOLAN RAKENTAMINEN TOIMINNAN KESKUKSEKSI

1977: Rantasaunan rakentaminen lyötiin lukkoon.

1978: Rantasauna rakennettiin valmiiksi.

1979: Ryhdyttiin veteraanilipun hankintaan. Kunnanhallitukselta anottiin lupa käyttää kunnan vaakunaa lipun suunnittelussa. Itse lippu päätettiin tilata liitolta. Jo puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4.6. pidetyssä johtokunnan kokouksessa todettiin, että tilattu lippu on valmis ja saapunut yhdistykselle. Samassa kokouksessa päätettiin tilata myös Suomen lippu. Lipun vihkimistilaisuus oli Veikkolassa 26.8. ja samalla rovasti Miika Tarna vihki myös itse majan. Lyörkin maastossa pidettiin syksyllä risusavotta, jossa kerättiin Veikkolaan saunapuita.

1980: Veikkola maalattiin, keittiö korjattiin ja rantaa paalutettiin. Talkoissa oli 80 jäsentä. Veikkolan saunailloissa koko kesän pyörineen kylien välisen haasteottelun (lätkä, tikka, renkaat) ylivoimainen voittaja oli Panelian kylän joukkue. Saunailtoja 21 (29.5.-25.10.), osanottajia vieraskirjan mukaan 478.

1981: Veikkolaan päätettiin hankkia sankarivainajista kunniataulu. Kokoontumispäivä Veikkolassa muuttui 8.7. alkaen keskiviikoksi. Nakkilan veteraaneja vieraili Veikkolassa.

1983: Sankarivainajataulun paljastus Veikkolassa 17.7. Paljastuspuheen piti rovasti Keijo Mäntyvaara. Taulu tuli maksamaan n. 3600 mk. Veikkolassa pidetty veteraani-ilta kokosi väkeä ennätysmäärän, n. 110 henkeä, sillä paikalla oli Veikko Tuomi, joka esitti sota-ajan lauluja Raimo Pihlajamaan säestäessä hanurilla. Kaikkiaan Veikkolassa kävi kesän aikana 942 henkeä. Nakkilasta saapui 6.7. n. 30-henkinen vierasjoukko Veikkolaan.

1984: Veikkolassa 39 tilaisuutta, kävijöitä yli 700. Jäseniä 220, kuollut 9.

1989: Panelian sotiin lähdön muistomerkin painon arvauskilpailun tulokset Veikkolassa

7.6. Muistokivi painoi 7000 kg, oikein arvanneita 5. Kiukaisten Sotaveteraanien, Kev.os. 8 ja 3:n yhteinen kesäjuhla 1.7., jolloin paljastettiin Kiukaisten sotiin lähdön muistomerkki. 28.6. saunailta Köyliön veteraanien vieraana. 15.7. saunailta Mansikissa Euran veteraanien vieraana. 26.7. Laulu- ja soittoilta Veikkolassa, vetäjinä Aaro Sario ja Voitto Männistö. 2.8. Veikkolassa ylikonstaapeli Hannu Viannon esitelmä liikenneturvallisuudesta (30 os.). Piirin kesäjuhla Huittisissa 30.7. Sauna- ja virkistysilta Kotkaniemessä 9.8. (n.30 os.). Veikkolassa 17.8. tilaisuus, jossa jaettiin Sotaveteraaniliiton viirit sotiin lähdön muistomerkkien lahjoittajille (7 liikelaitosta). 7.9. Veikkolassa Pekka Halkonen esitelmöi kuntoutuksesta. 24.9. Veikkolan perustusten korjauksessa oli 10 henkilöä ja Altti Päiviön kaivinkone.

1991: Veikkolan kesäkauden avauksessa 5.6. oli viihdyttäjänä Simo Grönroos. 26.6. Hallituksen kokouksessa Vesa Lammela antoi veteraaneille syntymäpäivälahjansa 11750 mk. 10.7. Saunailta Köyliön veteraanien luona (30 os.). 31.7. Asenäyttely Veikkolassa, järjestäjinä Olli-Pekka Kaitale ja Leevi Ranne, kiinnostuneita mukana 41 henkeä.

1992: Kirjailija Kaino Salminen vieraili Veikkolassa 1.7. esittelemässä kirjaansa ”Rannikolta Raatteentielle” (43 os.) ja uudelleen 19.8., jolloin näytti rainakuvia ja soitti haitaria (32 os.). 9.9. Kustaa Koskinen toi Veikkolaan komean seinäpeilin.

1994: 21.9. Veikkolassa antoivat remonttineu-

vontaa rak.ins. Taru Perämaa ja rakennustarkastaja Hannu Nikula. 28.9. Veikkolassa kuntosuunnittelija Marja-Liisa Laitinen ja fysioterapeutti Marita Kuusisto kertoivat Satalinnan veteraanikuntoutuksesta.

1995: 23.6. Juhannuksen lipunnosto Veikkolassa klo 18 (21 os.). Veikkolan saunakauden päättäjaisissä kaupattiin lahjoitettua tavaraa: Erkki Jaakkolan ja Reino Ruoholan juureksia, Sari Uotin sipuleita, Maija Jaakkolan juustoja, Hilkka Tuomisen limppuja, Hilja Saarion munkkeja, Aaro Sarion kirja ”Viron kohtalon vuodet”. Huutokaupan tuotto oli 1160 mk. Valtion laitospuhutuksessa oli 23 henkilöä, Kiukaisten fysikaalisessa 24 henkilöä. Jäseniä 172, kuollut 10.

1996: 21.6. Juhannuksen lipunnosto Veikkolassa klo 18 (29 os.). Veikkolassa vierailivat Kauko Kantola, Allan Mäenpää ja Toivo Lavonen soittamassa, sos.hoitaja Aino Tuominen ja Pirkko Halkonen puhumassa kuntoutuksesta ja Simo Grönroos soittamassa ja laulamassa.

1996: Veikkolassa vierailivat Kauko Kantola, Allan Mäenpää ja Toivo Lavonen soittamassa, sos.hoitaja Aino Tuominen ja Pirkko Halkonen puhumassa kuntoutuksesta ja Simo Grönroos soittamassa ja laulamassa.

1998: Juhannusaaton lipunnosto Veikkolassa klo 18 (25 os.). Jussi Sauramo antoi Veikkolassa ensiapuopetusta 8.7. ja 22.7. ja Pirkko Halkonen ohjasi kuntovoimistelun 29.7. Hannele Perttu piti jalkahoitoluennon 5.8. Kotkaniemessä saunottiin 25.8. 68 veteraanin voimin. 2.9. Veikkolassa virsilauluilta, Teuvo Huhtinen ja Pekka Jokitalo (40 os.).

VEIKKOLAN RAKENTAMINEN

Nuhruinen Eero Mäkilän kirjoittama muistilappu kertoo: ” Istuimme kolmestaan Laurilan keittiön pöydän vieressä. Isäntä, Saarikoski ja allekirjoittanut keskustelemassa muun muassa veteraanasioista, esille tuli myös keskustelun kuluessa oman saunan saaminen yhdistykselle, johon kaikki ilomielin yhtyivät. Mäki-Kallilta ensin ajateltiin kysyä tonttia, samanaikaisesti ilmestyi veteraaniveli Mäkinen, joka tarjosi tonttia Köyliönjoen varresta..”

Niinpä yleiskokouksessa, joka pidettiin 26.8.1977 Kiukaisten Säästöpankin Panelian konttorissa, päätettiin rakentaa rantasauna Veikko Mäkisen tontille Harolaan. Idea ei kuitenkaan ollut aivan uusi, sillä jo 1974 vuosikokouksessa oli keskusteltu savusaunan rakentamisesta yhdessä sotainvalidien kanssa. Nyt kuitenkin ryhdyttiin tositoimiin. Vuokrasopimus tehtiin 12.8.1977. Vuokra-ajaksi sovittiin 25 vuotta. Li-

säksi sovittiin seuraavaa: ”- Varsinaista rahalla maksettavaa vuokraa ei Kiukaisten Sotaveteraanien yhdistyksen tarvitse maanomistajille suorittaa. Veikko ja Sanni Mäkinen jättävät kuitenkin itselleen ja lapsilleen sekä heidän perheittensä jäsenille vapaan oikeuden käyttää korvauksetta vuokra-aluetta ja siihen tehtävää rakennusta tarpeittensa mukaan silloin kun vuokraaja ei niitä tarvitse. Vuokra-ajan päätyttyä siirtyy alueelle rakennettu rakennus korvauksetta Veikko ja Sanni Mäkisen taikka heidän perillistensä täydelliseen omistukseen.” Samassa kokouksessa 26.8. valittiin heti alustava rakennustoimikunta, johon nimettiin Antti Laurila, Eero Mäkilä ja Sepo Saarikoski. Lisäksi valittiin keräyspäälliköt eri kylille tukkikeräystä ja muita lahjoitusasioita hoitamaan. Vuoden loppuun mennessä keräysurakka oli tehty - tukkeja, viljaa, rahaa ym. tavaraa oli luvassa niin paljon, että todettiin sauna

Juhannuksena lipunnosto
Veikkolassa 1994.

saatavan valmiiksi näillä eväillä.

Syksyllä Harolassa järjestettiin ensimmäiset talkoot soranajon merkeissä. Yksi auto ja viisitoista traktoria ajoivat soraa tontille ja näin saatiin pohja valmiiksi kevättä varten, jolloin oli tarkoitus aloittaa todenteolla rakentaminen.

Vuosikokouksessa Lammelassa 27.2.1978 valittiin lopullinen rakennustoimikunta: S. Saarikoski, E. Mäkilä, V. Mäkinen, A. Laurila, O. Tuominen, J. Rosendahl, T. Suomi, H. Mäntysaari, K. Torkkeli, T. Lavonen, V. Santala. Rakennusmestari Olavi Tuomisen laatima kustannusarvio näytti tällaiselta:

Perustustyöt teräsbetonilaatalla	7000 mk
Seinät 3" höylähirrestä	13000 :-
Huopavesikatto ja yläpohja 10 cm:n eristeellä	13000 :-
Puu- ja betonilattiat lämpöeristeellä	4500 :-
Ovet ja ikkunat	8000 :-
Hormit ja lämmityslaitteet	4000 :-
Kiinteät kalusteet	3000 :-
Viemärointi	1000 :-
Sähköistys	5000 :-
Lahosuojaus	2000 :-
Yleiskuluja	1000 :-
Yhteensä	61500 :-

Rakennuslupa myönnettiin 25.1.1978. Rakennustöitä varten otettiin tapaturmavakuutus Pohjolasta ajalle 5.6.78 - 30.10.78. Hakemukseen oli määriteltävä työpäivien määrä ja töihin laskettiin tarvittavan 350 - 400 miestyöpäivää.

Tukit ajettiin sahoille sahattavaksi, joka alkoi

pääsiäisen tienoilla Kiukaisten sahalla, Panelian sahalla ja Saarenmaalla Jalosen sahalla. Sahaukset suoritettiin kaikki talkootyönä, rahtia ei jouduttu maksamaan.

Roudan sulettua aloitettiin pohjan tasoitus ja laudoitustyöt, jonka jälkeen toukokuussa pidettiin valutalkoot ja tehtiin kattotuolit. Tällä välin olivat hirret kuivuneet ja niiden höyläys suoritettiin Panelian sahalla.

Heinäkuussa alkoi tapahtua. Heinänteon jälkeen hirret levitettiin Martti Kuusiston esityksestä Mäkisen heinäpellolle, piirrettiin, sahattiin ja numeroitiin. Veteraanit ottivat jälleen kerran haasteen vastaan - vielä me se mökkikin rakennetaan. Ammattimiehet asialla, mm. Anttilan veljekset, E. Rajala, M. Kuusisto jne., työt sujuivat ja sääkin oli suosiollinen, lämmintä ja poutaa. Ensimmäinen sade saatiin vasta vesikattoa laadittaessa.

Muuraustyöt takkoineen teki Rosendahl. Salomaalasi ja lakkasi. Suomi teki sähköhommat. Lännen Vakuutus lahjoitti lipputangon lippuineen. Samanaikaisesti ranta paalutettiin, täytemaata ajettiin useita kuormia ja uintipaikka oli valmis vesipetoveteraaneja varten. Kalusteista mainittakoon Vaaniin isäntä Mikko Linkolan lahjoittamat yhdestä puusta veistetyt penkit, joilla on leveyttä peräti 48 cm. Harjannostajaiset pidettiin 15.8.1978.

Maja sai nimen "Veikkola". Martti Kuusisto teki kirjaimet ja kiinnitti ne paikoilleen. Kaikki oli valmista tupaantuliaisia varten, jotka pidettiin 8.10.1978. Heti perään pidettiin joulukuussa

pikkujoulut, joissa oli arviolta 70 - 80 henkeä. Koko vuoden tilaisuuksissa kävi peräti 411 henkeä.

Veteraanimaja vihittiin yhdessä veteraaniyhdistyksen lipun kanssa 26.8.1979. Vihkimisen suoritti rovasti Miika Tarna.

NAISJAOSTO

Naisjaosto perustettiin 10.6.1982 Veikkolassa pidetyssä kokouksessa. Veteraanien ehdotuksen mukaisesti kokoonkutsujana toimi Anja Isotalo ja veteraanien valitseman toimikunnan jäsenistä mukana olivat Maire Nuotio, Salme Perttu, Kerttu Katila, Riikka Isoviita sekä naisjaostojen piirin sihteeri Lahja Männistö. Ensimmäiseksi jaoston puheenjohtajaksi valittiin Riikka Isoviita, joka hoiti tehtävää yhtäjaksoisesti vuoteen 1990 asti. Johtokuntaan nimitettiin edellä mainittujen lisäksi Seere Santala, Hilikka Meski, Eeva Sario ja Hilikka Mäkilä. Johtokunta valitsi jaoston sihteeriksi Anja Isotalon ja rahastonhoitajaksi Eeva Sarion. Vuosikokoukseen päätettiin kutsua myös veteraaniyhdistyksen puheenjohtaja. Jäseniksi kelpuutetaan rintamatunnuksen omaavat naiset, sotaveteraanien vaimot ja tyttäret sekä johtokunnan kelpuuttamat muut naiset.

Jaoston ohjelmassa ovat olleet mm. kahvituksen järjestäminen Veikkolan kesäkaudella keskiviikkojen saunailtoihin, talvisin oli tietysti pikkujoulun järjestäminen ja kuukausittaiset kerhoillat. On järjestetty retkiä, kahvituksia ja muonituksia. Jäsenmäärä oli 1.1.1983 119. Nyt se on 103 naista.

VETERAANIMUISTOMERKIT

Veteraanikivi olkoon kiitos sotiemme veteraaneille siitä, että he urhoollisesti taistellen säilyttivät isänmaamme itsenäisyyden ja vapauden. Olkoon tämä muistomerkki myös kunnianosoitus niille kiukaislaisille sotilaille, jotka menettivät henkensä puolustaessaan isänmaataan. Muistuttakoon tämä Veteraanikivi nykypolvea ja tulevia sukupolvia siitä työstä, minkä sotiemme veteraanit ovat tehneet isänmaamme hyväksi.

Valde Veisiö ja Eero Saario istuttavat katajia Panelian sotiinlähdön muistokiven ympärille vuonna 1994.